

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-172/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Borisa Markovića, članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice B. L. iz S. K. Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 7. lipnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/18-01/178, urbroj: 401-01/06-18-3 od 29. ožujka 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja bolnice K. T., broj: 05-10/18-2017 od 2. siječnja 2018. godine.

Navedenim rješenjem odbijen je zahtjev za pristup informacijama tužiteljici kojim je zatražila preslike sklopljenih ugovora o radu i njihove izmjene između bolnice K. T. i I. C. te odgovarajućih dokumenata iz kojih su vidljivi svi nastali troškovi koje je navedeno tijelo javne vlasti podmirilo u korist imenovane. Navedeni zahtjev je odbijen temeljem članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.).

Protiv navedenog rješenja tužiteljica je podnijela tužbu kojom traži da se u cijelosti uvaži njena žalba, odnosno tužba te poništi rješenje tuženika i omogući joj pristup informacijama i dokumentima na koje ima pravo prema Ustavu.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome navodi da nisu razvidni konkretni razlozi za pokretanje spora u smislu odredbe članka 23. stavka 1. točke 7. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) iz kojeg razloga tuženik u svom odgovoru na tužbu u bitnom ponavlja razloge koji su bili odlučni za donošenje pobijanog rješenja. Ističe da je pravilno zahtjev tužiteljice odbijen po osnovi članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže da se tužba odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužiteljica svojim zahtjevom zatražila preslike sklopljenih ugovora o radu i njihove izmjene između bolnice K. T. i I. C., te odgovarajuće dokumente iz kojih

su vidljivi svi nastali troškovi koje je navedena bolnica podmirila u korist imenovane. Navedeni zahtjev je odbijen temeljem članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Prema odredbi članka 23. stavka 5. točke 5. navedenog Zakona propisano je da će tijelo javne vlasti odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja utvrđeno je da je od strane tužiteljice te R. M., M.₁ M., M.₂ M. i M. C. protiv odluke bolnice kao prvostupanjskog tijela podneseno 26 žalbi. Tužiteljica je bolnici podnijela više zahtjeva za pristup informacijama u 2017. godini, te je u postupku uvidom u sadržaj tih zahtjeva koje je podnijela te sadržaj zahtjeva koji su podnijeli povezani korisnici R. M., M.₁ M., M.₂ M. i M. C. utvrđeno kako su ti zahtjevi gledajući ih u cjelini voluminozni te se većina odnosi na dulji vremenski period u kojima se traže informacije često nepreciznog traženja korištenjem riječi „sve“, „svu“ ili „svih“. Iz navedenih traženja proizlazi kako se podnositelji stavljaju u ulogu istražitelja mogućih nepravilnosti, odnosno kako sama tužiteljica u žalbi i u tužbi navodi nezakonitosti, te kontrolora rada tijela javne vlasti, tražeći velike količine dokumentacije o radu, te poslovanju istog ne bi ili se u njoj pronašlo nešto što bi se moglo okarakterizirati kao nezakonito odnosno pokušavajući „upecati informaciju“ koja bi navedeno razotkrila.

Dakle, kada se razmotre svi zahtjevi tužiteljice te s njom povezanih korisnika koje su podnijeli Bolnici u cjelini vidljivo je da se tražene informacije odnosno na veći broj informacija i to za dulje vremensko razdoblje kada se u zahtjevima prilikom traženja različitih dokumentacije koristi riječ „sve“, „svu“ ili „svih“ ukupnost zahtjeva i količina traženih informacija predstavljaju informacije koje opterećuju rad tijela javne vlasti, a da pri tome nije utvrđen osobit javni interes za njihovom objavom s obzirom da proizlaze iz interesa uskog kruga ljudi u ovom slučaju tužiteljice, te s njom povezanih korisnika R. M. , M.₂ M. i M. C.

Kako je Povjerenica navela jasne i valjane razloge za primjenu članka 23. stavak 5. točka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama koje žalbenim navodima niti tužbenim navodima nisu dovedeni u sumnju to je prema ocjeni i ovoga Suda pravilno ocjenjeno da je taj zahtjev, odnosno žalbu, primjenom citirane odredbe članka 23. stavak 5. točka 5. Zakona trebalo odbiti.

Kako je osporeno rješenje tuženika obrazloženo sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) te su navedeni potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika kao i mjerodavne odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama ovaj Sud nalazi da tužiteljica svojim navodima nije dovela u sumnju pravilnost i zakonitost odluke tuženika.

S obzirom na navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 7. lipnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.